

MARTTI LUTHER

Hyvän vaimon ominaisuuksia

Pyhä Raamattu kehuu Rebekan kauneuttakin. Onhan kauneus Jumalan hyvää luomusta, eikä sitä pidä suinkaan väheksyä. Myönnetään lihallekin pisaran verran ulkonaista viehätystä. Luontomme onkin sillä tavoin vikaantunut tai sellaiseksi luotukin, että enemmän rakastamme kauniita, varsinkin jaloja, hyvätapaisia, luonteeltaan viehättäviä neitoja, joista voi toivoa jotakin hyvää, että näet heistä tulisi aikanaan kunnan perheenäitejä. Mainitut piirteet ovat Jumalan parhaita lahjoja.

Tällä kaikella on meille kasvattava vaikutus, kun Mooses niin tarkoin mainitsee, että Rebekka on ollut varsin kaunis, luonteeltaan sopiva ja hyveiden kaunistama, kaiken lisäksi hyvien ja kunniallisten vanhempien jälkeläinen. Rikkaudesta Mooses ei sanallakaan mainitse, eihän se ole mitään verrattuna noihin perittyihin lahjoihin.

Meidän päivinämme kuitenkin kaikki pyörii enimmäkseen omaisuu-

den ympärillä ja sitä tavoitellaan. Pyhä Raamattu kuvaa kuitenkin lisäksi morsiamen sellaiseksi, että hän on ollut kaunis neito, puhdas ja siveä, tavoitetaan sopiva, lahjakas, ymmärtäväinen ja vanhemmilleen kuuliainen. Eihän tällainen tyttö tarvitse suurta rikkautta, päinvastoin, Jumala antaa hänen kauttaan runsaat aarteet. Mutta jos joku on pahantapainen, typerä, ymmärtämätön ja houkka, siveyskin vielä kyseenalainen, niin olipa hän kuinka varakas hyvänsä, hän tuo mukanaan kaikki viat, vastukset ja kärsimykset. Kaiken kaikkiaan: se joka haluaa kunnan vaimon, huutakoon Jumalaa avuksi; hän kuulee, kun häntä rukoillaan ja antaa puolison, jolla ei kenties ole kaunistuksenaan kaikkia hyviä piirteitä, joita Rebekalla oli, joka tapauksessa kuitenkin sopivan ja sievän.

Kirjasta Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24, Hämeenlinna 2005, s. 428. Suomenos Heikki Koskeniemi. Otsikko toimituksen

Jumalan valtakunta pysyy

Elämme aikaa, jolloin erityisesti länsimaissa hyökätään voimakkaasti elämän perusteita kohtaan. Tästä ovat räikeinä esimerkkeinä korkeat aborttiluvut, homoseksuaalisuuden salliminen maallisessa ja nykyisin myös enenevässä määrin kirkollisessa elämässä. Nämä ovat kuitenkin jäävuoren huippuja siinä muutoksessa, joka on vuosikymmeniä sitten alkanut ja joka on merkinnyt avioliiton pyhyden ja pysyvyyden väheksymistä. Niin sanotuissa hyvinvointivaltioissa on kasvanut välinpitämättömyys sitä kohtaan, että Jumala on luonut ihmisen mieheksi ja naiseksi sekä asettanut heidän välilleen uskollisen lopunikäisen suhteen. Tämä on luonut onnettomuutta ihmisten elämään kaikkein jokapäiväisimmässä mielessä eli kodissa ja perheessä.

Elämme muutoksen aikaa myös uskonopillisessa mielessä. Islam on leviämässä. Tuon uskonnon mukaan Kristus ei ole tosi Jumala. Mitään syntien sovitusta eikä evankeliumia raamatullisessa mielessä ei tuon opin mukaan voi olla. Kristikunnan sisällä tapahtuu mukautumista maailmaan ja monenlaisten, ristiriitaistenkin oppien hyväksymistä puolustellaan.

Onko näissä asioissa jotain yllättävää? Ei ole. Raamattu liittää lopun aikojen ennustuksiin muun muassa seuraavat asiat: *“Laittomuus*

pääsee valtaan.” (Matt. 24:12) ja: *“Kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoa maan päältä?”* (Luuk. 18:8)

Voidaanko käynnissä olevaa muutosta sitten pysäyttää niin, että maailman meno kääntyisi oikeaan suuntaan? Tätä emme voi tehdä, eikä Jumalan sana sellaista lupaa. Siellä täällä tosin voidaan nähdä sitä, että evankeliumi kirkastuu sydämelle, ja siitä seuraa suuri ilo. Usko vaikuttaa elämänkilvoituksessa myös myönteisiä asioita, joita voidaan havaita. Tällaista tapahtuu, ja se on suuren riemun aihe niin seurakunnassa kuin taivaan enkeleilläkin. Mutta sellaista keinoa, jolla maailman meno kääntyisi toiseen suuntaan, ei meillä ole.

Mikä voi sitten tulla lohduksi ja suuntaviitaksi tällaisena aikana? Jumalan sana ja hänen lupauksensa ovat horjumatta voimassa. Kun Pietari oli tunnustanut Jeesuksen Kristukseksi, Jumalan Pojaksi, sanoi Jeesus hänelle: *“Ei liha eikä veri ole sitä sinulle ilmoittanut, vaan minun Isäni, joka on taivaissa. Ja minä sanon sinulle: sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, ja tuonelan portit eivät sitä voita.”* (Matt. 16:17,18)

Jumala on ilmoittanut, että hän lähetti Poikansa maailmaan syntisiä pelastamaan. Hänen valtakuntaansa eivät kuoleman vallat voita. Hänen valtakunnassaan pysyt niin, että uskot syntisi anteeksi Jeesuksen tähden. Silloin sinä, joka tiedät langenneesi maailman räikeisiin houkutusiiin, saat uskossa Vapahtajaan olla turvassa. Hän ei lue syntiä syyksi sille, joka häneen turvaa eikä heitä yhtäkään luoksensa tulevaa ulos. Näin Jumalan valtakunta pysyy keskuudessamme, ei ihmisvoimasta, vaan syntien anteeksiantamuksen evankeliumin voimasta. Uskossa Jeesukseen saat olla Jumalan lapsi jokaisena päivänäsi. Hänen omanaan siirryt tästä ajasta iankaikkisen autuuden valtakuntaan.

Jumalan valtakuntaa eivät siis harhaopit tai räikeimmätäkään ilmiöt maailmassa voi kukistaa. Jumalan lapselle ja seurakunnalle tämä merkitsee turvaa. Ja mitä pitemmälle aika etenee, sitä tärkeämmäksi tulee se, että uskoen käytetään Jumalan säätämiä armonvälineitä, oikeaa evankeliumin sanaa Jeesuksesta sekä kasteen ja ehtoollisen sakramenttia sielujen autuudeksi.

Kristillinen mieli

Kolmantena sunnuntaina loppiaisesta. I vuosikerta. Epistolateksti.

Olkaa keskenänne yksimieliset. Älkää korkeita mielitelkö, vaan tyytykää alhaisiin oloihin. Älkää olko itse mielestänne viisaita. Älkää kenellekään pahaa pahalla kostako. Ahke-roikaa sitä, mikä on hyvää kaikkien ihmisten edessä. Jos mahdollista on ja mikäli teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa. Älkää itse kostako, rakkaani, vaan antakaa sijaa Jumalan vihalle, sillä kirjoitettu on: "Minun on kosto, minä olen maksava, sanoo Herra." Vaan "jos vihamiehelläsi on nälkä, ruoki häntä, jos hänellä on jano, juota häntä, sillä näin tehdessä sinä kokoat tulisia hiiliä hänen pänsä päälle." Älä anna pahan itseäsi voittaa, vaan voita sinä paha hyvällä. Room. 12:16–21.

“Yli kaiken varottavan varjele sydämesi, sillä sieltä elämä lähtee” (Sananl. 4:23). Tähän Pyhän Raamatun kehoitukseen tähtää tämän sunnuntain teksti. Se sisältää monia kehoituksia kristityille. Niissä ei ole kysymys vain tiedosta, vaan ennen kaikkea sydämen laadusta ja asenteista. Kysymys on siitä, millaisella mielellä kristityt käyttäytyvät toisiinsa ja uskosta osattomia kohtaan ja millaisiin tekoihin oikea kristillinen mieli johdattaa.

Alkukirkon aikana pakanat antoivat kristityistä sen tunnustuksen, että he rakastivat toisiinsa. Kohdatessamme sydämellistä, kristillistä rakkautta sanomme mielessämme: Entä minä itse? Edustanko minä käytökselläni

Herrani Kristuksen asiaa hänelle kunniaksi? Kun illalla luemme Isä meidän rukousta ja sanomme: “Anna meille anteeksi meidän syntimme niin, kuin mekin annamme anteeksi niille, jotka ovat meitä vastaan rikkoneet”, tunnemme piston omassatunnossamme niiden suurten puutosten tähden, joita meillä on ollut sydämemme asenteissa lähimmäisiimme. Mutta saamme myös iloita siitä, että Jumalalla on paljon anteeksiantamusta. Sen vuoksi haluissimme olla parempia kristittyjä kuin mitä olemme.

Tekstimme ei ole helpoimpia saarnaajalle. Nopeastihan tosin on sanottu, mitä siinä lukee, mutta saada sydämet herätetyiksi ilolla yhtymään tähänkin Jumalan sanaan ja sitä toteuttamaan ei ole helposti tehty. Ei sitä voida saada aikaan ihmisen taidoilla. Siihen tarvitaan Pyhän Hengen työ. Tarvitsemme uskon synnyttämän oikean mielenvireen, halun ja tahdon olla taivaallisen Isämme lapsia tässäkin asiassa. Sen Jumala meille suokoon.

1. Suhteemme uskonveljiin ja -sisariin

Ensimmäinen tekstimme kehoitus kuuluu: “Olkaa keskenänne yksimieliset.” Kristityt ovat tulleet, kuten apostoli sanoo, sydämestään “kuuliaisiksi sille opin muodolle, jonka johon te olette annetut” (Room. 6:17). Kun meillä on yhteinen, Raamattuun perustuva tunnustus ja sille rakentuva

sydämen usko, on olemassa keskinäisen yksimielisyyden perusedellytys seurakuntaelämässä. Muistamme, että olemme itse Jumalan edessä suuria syntisiä, jotka ovat saaneet armon osakseen. Toivomme, että myös uskonveljemme ja -sisaremmme osoittavat meitä kohtaan armahtavaisuutta, niin että he kärsivät epätäydellisyyttämme, heikkouttamme ja syntejämme antaen ne meille anteeksi. Mutta myös toisin päin: Sitä, mitä me itse odotamme muilta itseämme kohtaan, saavat lähimmäisemme odottaa myös meiltä, ja me itse olemme velvolliset osoittamaan samaa heille.

Seurakuntaelämän yksimielisyyden hyvin tärkeä kannatin ja tukipylväs on asia, jota ei useinkaan ajatella eikä tiedosteta. Raamattu ilmaisee sen näin: “Mutta kaikki tapahtukoon säädyllisesti ja järjestyksessä” (1 Kor. 14:40). “Sillä Jumala ei ole epäjärjestyksen, vaan rauhan Jumala” (1 Kor. 14:33). Se on järjestys. Se ylläpitää yksimielisyyttä ja rauhaa. Järjestykseen kuuluu kahdenlaisia asioita. Ensiksikin siihen kuuluvat ne asiat, jotka Jumala on Sanassaan säätänyt. Ne ovat pysyviä ja muuttumattomia. Sellaisia ovat esimerkiksi sana ja sakramentit, niiden käyttö, seurakunta ja saarnavirka. Toiseksi on niitä, joista kristityt tiettyssä järjestyksessä sopivat tai joista on ajan myötä tullut hyviä tapoja. Ne kuuluvat vapaan harkintavallan asioihin ja niitä voidaan yhteisesti sopia muuttamaan, kun olosuhteet ja rakkaus niin vaativat. Sellaisia ovat esimerkiksi jumalanpalveluksen pitoajat ja -paikat, kokouspaikan sisustus symbolineen ja koristeineen ja niin edelleen lähes loputtomiin. Ehdonvallan asioista toiset ovat sellaisia, joita ilman emme tule toimeen. Jossakin täytyy kokoontua johonkin sovit-

tuun aikaan. Mutta Jumala suo iloksemme myös sellaisia asioita, joita ilmankin hätätilassa selviämme. Kristityt ovat joutuneet kokoontumaan esimerkiksi sateessa ja pakkasessa hautausmailla ja metsissä. Monella paikakunnalla meillä ei ole käytettävissä kirkkoja eikä edes vuokrattavia tiloja, vaan kokoonnumme kodikkaasti kodeissa.

Tekstimme toinen kehoitus laajentaa näköpiiriin yhteisestä seurakuntaelämästä yksityisen ihmisen elämään sen kaikilla alueilla. “Älkää korkeita mielitelkö, tyytykää alhaisiin oloihin.” Käännös ei anna oikeaa kuvaa alkutekstistä. Alkukielessä kehoitetaan meitä olemaan ylpeilemättä ja asettumaan kulkemaan samaa tietä yhdessä alhaisen kanssa. Luterilainen vanhamissourilainen teologi Georg Stoeckhardt sanoo sen merkitsevän asettumista heikkojen tasalle, mitä heidän tilaansa, tarpeisiinsa ja käsityskykyynsä tulee. Siltä, jolle ei ole paljon annettu, ei pidä paljoo vaatia, vaan meidän tulee iloita siitä, että Jumalan seurakunnassa on erilaisia ihmisiä. Lahjat ovat palvelemista varten, ei ylpeilemistä ja itsensä korottamista varten. Hyvä on nähdä, että Jumala on jakanut lahjoja siten, että eri ihmisillä on erilaisia lahjoja, niin kuin ruumiissa on monta jäsentä. Kaikkia lahjoja tarvitaan ja kaikista saamme kiittää Jumalaa. Raamattu sanoo: “Syntiä tekee, joka lähimmäistään halveksii, mutta autuas se, joka kurjia armahtaa!” (Sananl. 14:21.)

Kolmas kehoitus kuuluu: “Älkää olko itsemielestänne viisaita.” Sananlaskujen kirjassa puhutaan paljon tästä asiasta ja kiinnitetään huomio siihen, että ihminen usein erehtyy luullessaan olevansa viisas ja oikeassa. Siellä sanotaan mm. näin: “Kaikki miehen tiet ovat hänen omassa silmissään oikeat,

mutta Herra tutkii sydämet” (Sananl. 21:2). “Kaikki miehen tiet ovat hänen omissa silmissään puhtaat, mutta Herra tutkii hengen” (Sananl. 16:2). “Käräjissä on kukin ensiksi oikeassa, mutta sitten tulee hänen riitapuolensa ja ottaa hänestä selvän” (Sananl. 18:17). Näillä sanoilla Raamattu kehottaa meitä asettumaan toisten kristittyjen arviotaviksi ja koeteltaviksi, että pysyisimme oikealla tiellä. Apostolin kehoitusta: “Älkää olko omasta mielestänne viisaita” on teoriassa helppo noudattaa, mutta käytännön tilanteissa me kaikki voimme havaita, kuinka vaikeata se on.

2. Suhteemme kaikkiin ihmisiin

Kun edellä olevat kehotukset soveltuivat lähinnä suhteisiimme uskonveljiin ja -sariin, niin seuraavat kehotukset koskevat asenteitamme kaikkiin ihmisiin, myös epäuskoisiin. Tekstimme jatkuu: “Älkää kenellekään pahaa pahalla kostako. Ahkeroikaa sitä, mikä on hyvää kaikkien ihmisten edessä. Jos mahdollista on ja mikäli teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa. Älkää itse kostako, rakkaani, vaan antakaa sijaa Jumalan

vihalle, sillä kirjoitettu on: ’Minun on kosto, minä olen maksava, sanoo Herra.’ Vaan ’jos vihamicheilläsi on nälkä, ruoki häntä, jos hänellä on jano, juota häntä, sillä näin tehden sinä kokoat tullisia hiiliä hänen päänsä päälle.’ Älä anna pahan itseäsi voittaa, vaan voita sinä paha hyvällä.”

Uskova tulee tekemisiin monenlaisten ihmisten kanssa. Toisten kanssa on helppo tulla toimeen, toisten kanssa se on vaikeampaa. Riippumatta siitä, millaisia ihmiset ovat, miellyttäviä vai työkeitä, sydämellisiä vai vihamielisiä, kristityn tulee noudattaa sitä, mistä apostoli tässä puhuu. Tämä on vaikeata. On helppoa näyttää loukkaantuneisuutensa, mutta antaa heti välittömästi anteeksi, unohtaa työkeys ja kärkevyys ja sen sijaan voittaa paha hyvällä, on eri asia. Kuitenkin Jumalan tahdon mukaan meidän tulee olla rauhantekijöitä ja elää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa, mikäli se meistä riippuu. On tosin asioita, jotka vaativat kosta, kuten rikokset, mutta niiden kostamisen Jumala on jättänyt itselleen ja uskonut esivallalle. Sen sijaan uskoavan asiana on rukoilla vihamiestensä

puolesta ja osoittaa heille rakkautta tilaisuuden tullen teoilla, varsinkin jos he ovat puutteenalaisia. Jos näin on jo katkeriin vihamiehiin nähden, kuinka paljota enemmän meidän tulee antaa anteeksi rakkaillemme kotona ja veljillemme seurakunnassa ja ahkeroida elää rauhassa heidän kanssaan.

Kun kristityt toimivat apostolin kehottamalla tavalla, he kokoavat tulisia hiiliä vihollistensa pään päälle. Tätä sanaa tulisista hiilistä on selitetty kahdella tavalla, jotka molemmat sisältävät varteenotettavan näkökohdan ja itse asiassa tähtäävät samaan. Toinen selitys ymmärtää asian siten, että uskovien hyvät teot ovat kuin hiiliä pään päällä. Ne alkavat polttaa eli herättävät vihamiehen omantunnon toimintaan ja johdattavat häntä katumukseen ja siten valmistavat evankeliumille maaperää. Toisen selityksen mukaan tulisia hiiliä kannettiin astiassa pään päällä seuraavaa matkan pysähdyspaikkaa varten, jotta voitiin sytyttää tuli ja laittaa ruokaa. Samalla tavalla uskovien hyvät teot auttavat vihamiestä selviytymään elämän vaikeuksissa, jolloin hän muistaa hyvillä mielin hyväntekijäänsä ja voi kiinnostua evankeliumista. Kun Raamattu itse ei selitä sitä, mitä se tarkoittaa tulisilla hiilillä pään päällä, emme mekään siitä väittele. Joka tapauksessa ne ovat asioita, joilla on tuntuva vaikutus. Koska evankeliumi tähtää mielenmuutokseen, on niidenkin vaikutus sitä edesauttava. Näin suuremmissa asiassa voit olla mukana hillitsemällä kostonhalusi ja osoittamalla rakkautta ja hyväntahtoisuutta.

Aivan juuri satuin lukemaan erästä lehdestä artikkelin, jossa tarjottiin joukko mielenkiintoisia kysymyksiä itsetutkistelua varten. Kysymykset olivat: Voinko tunnustaa virheeni? Voinko myöntää syyllisyyteni? Voinko seu-

rata saamiani ohjeita ja neuvoja? Voinko tehdä enemmän kuin vaaditaan? Voinko tehdä minulle annetun työn valmiiksi, niin etten jätä sitä kesken? Voinko työskennellä uskollisesti ilman että joku valvoo tekemistäni? Voinko tehdä myös epämiellyttävät työt, jotka täytyy tehdä? Käsittelemkö toisten omaa samalla huolella kuin omaa omaisuuttani? Voinko kohdata ristiriitoja malttiani menettämättä? Voinko ottaa vastaan arvostelua kaunaa kantamatta? Voinko pidettyä toisten arvostelusta, kunnes tosiasiat on selvitetty? Voinko välttää kiusausta tehdä kärkeviä huomautuksia? Näenkö hyviä ominaisuuksia niissä, jotka ovat kanssani eri mieltä? Nämä olivat aivan hyviä kysymyksiä. Kristitty ei pysähdy kuitenkaan itsetutkistelussaan pelkkien tekojen tasolle, vaan näkee syntisyytensä myös ajatustensa valossa, vaikka hän ne kuolettaakin. Ja ihmeitten ihme: "Missä synti on suureksi tullut, siinä armo on tullut ylenpalttiseksi."

Kun tutkimme itseämme tekojemme, asenteittemme ja mielemme suuntauksen valossa ja kun Jumalan sana ja armo saa sydämissämme vaikuttamaan, tapahtuu eräs ihmeellinen asia. Ennen olimme muita kohtaan kovia, itseämme kohtaan pehmeitä. Nyt otamme vakavasti omat virheemme ja tuomitsemme ne, mutta olemme lempeitä toisia kohtaan, koska Jumala on ollut niin kärsivällinen ja laupias meitä kohtaan. Tällä mielellä haluamme ottaa vastaan myös tämän sunnuntain tekstimme kehotukset ja rukoilla: Herra, vaikuta minussa sitä, mistä tämän päivän tekstissä minulle puhuit.

MS

Luterilainen n:o 1/1970, s. 27-29.

Et voi tehdä Jumalan lupauksia tyhjiksi

(Keskustelu synnintunnossa olevan kanssa, uutenavuonna)

— No, miltä nyt tuntuu, kun uusi vuosi on edessä?

— Pelottaa.

— Onhan se kyllä niin, että Jumalan lapsikin joskus pelkää, vaikka hänellä ei ole syytä siihen.

— Kunpa voisin olla varma siitä, että olen Jumalan lapsi.

— Mutta olethan sinäkin. Sinähän jokin aika sitten kerroit, miten hyvä on olla, kun saa elää Jumalan lapsena.

— Se oli silloin. Nyt on aivan toista.

— No, mitä nyt on tapahtunut? Eihän Jumala ole peruuttanut sitä, mitä hän on Sanassansa luvannut. Eivätkö ne sanan lupaukset ole yhä voimassa?

— Kyllähän ne lupaukset vielä voimassa ovat, mutta minä itse olen omalla kohdallani pilannut koko asian.

— Vai niin. Sinäkö olet tehnyt Jumalan lupaukset tyhjiksi?

— En minä sitä tarkoita. Tarkoitin vain, että en ole pystynyt elämään niin kuin olisi pitänyt elää. En minä enää voi olla varma, että olen Jumalan lapsi.

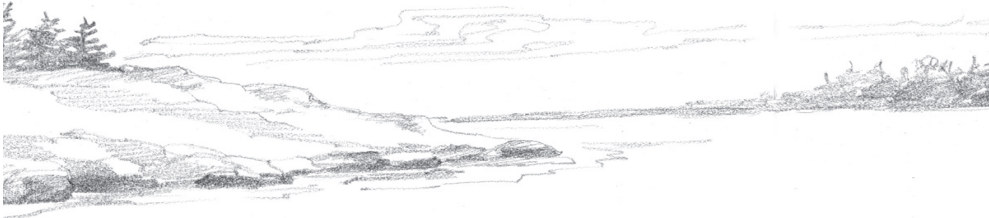
— Tarkoitatko, että autuutesi riippuukin siitä, mitä sinä itse pystyt tekemään?

— En tietystikään sitä tarkoita. Mutta kyllä uskovaisen ihmisen täytyy olla toisenlainen kuin minä olen viime aikoina ollut.

— Anteeksi vain, mutta minusta näyttää siltä, että sinä yrität olla oma Vapahtajasi. Raamattu sanoo: "Joka ei töitä tee, vaan uskoo häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, sille luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi."

— Kyllä se Roomalaiskirjeen kohta on tuttu minulle, mutta täytyyhän niitä tekojakin olla, jos on oikea usko.

— No niin, nyt minä huomaan, mikä sinua vaivaa: Sinä yrität panna kärret hevosten eteen. On totta, että hyvät työt seuraavat kun ihminen uskoo Jeesukseen. Mutta ne eivät ole autuutemme perustus. Kun on kysymyksessä omatuntomme, pelastuksemme eli Jumalan edessä vanhurskaaksi tuleminen, silloin meidän ei tule hivenenkään verran katsoa tekoihimme ja sydämeemme, vaan meidän tulee katsoa yksinomaan Kristukseen. Jumala sanoo: "Kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla, ja saavat lahjaksi vanhurskauden, sen, lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa."

— Kyllä tämäkin, lause on minulle tuttu. Mutta ei lahjoja vain kelle tahansa anneta. Jospa tietäisit, minkälainen minä todella olen ja minkälaisiin tekoihin olen ollut syy-pää, tuskin sinä silloin minulle tuolla tavalla autuutta tarjoaisit.

— Jumala se on, joka sinulle sitä tarjoaa. Olen edelleen sitä mieltä, että yrität olla oma Vapahtajasi. Sinä vain odotat, että voisit itsestäsi tehdä niin hyvän, että Jumala voisi palkaksi lahjoittaa sinulle autuuden.

— En minä sellaista yritä. Minä vain tiedän, että Jumala vihaa kaikkea ulkokultaisuutta ja vilppiä. Kyllä minusta täytyy toisenlainen tulla ennen kuin, voin itseäni hänen rakkaana lapsenaan pitää.

— Voi hyvä ystävä! Etkö huomaa, että sinulle ei kelpaa armo. Sinä yrität lain teoilla voittaa Jumalan suosion: “Minun täytyy poistaa itsestäni ulkokultaisuus ja vilppi, sitten Jumala minua armahtaa.” Ei se olisi enää mitään armoa, jos me ensin itse pystyisimme ansaitsemaan

sen. Jospa sinä vain sellaisena kuin olet, uskoisit, että Kristus, Jumalan Poika, on ottanut päällensä kaikki syntisi, olkoot ne kuinka veriruskeat tahansa, ja että hän on kerta kaikkiaan kärsinyt niiden rangaistuksen. Jumala sanoo: “Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta.” Huomaa. Hän ei sano: Koska me olemme itsemme puhdistaneet, koska olemme yrittäneet olla vilpittömiä, olemme tulleet vanhurskaiksi. Ei! Hän sanoo: Koska me olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet. Sinä häpäiset Vapahtajaamme Jeesusta, kun yrität lisätä hänen täydelliseen työhönsä. Hän ei halua sinulta mitään muuta kuin syntisi. Anna ne hänelle ja usko, että hänen verensä puhdistaa sinut niistä kaikista. Niin kuin uskot, niin aivan varmasti on oleva kohdallasi.

— Voi miten lohduttavaa puhetta! Että minäkin aivan tällaisena kelpaisin Jumalalle. Ei. Ei minulla

ole oikeata katumusta eikä riittävästi synnin tuntoa — vain pelkkää syntiä ja surkeutta. Ne lupaukset eivät minulle kuulu.

— Mitä? Yhäkö vain katselet itseäsi ja omaa saastaista sydäntäsi? Etkö tiedä, että tällainen menettely ei koskaan tuo sinulle rauhaa. Virren tekijä on mielestäni erittäin sattuvasti sanonut: “Miks vaivaat sä itseäs orjuudellas ja aina vain katselet puutoksias. Kun Jumalan Karitsaa katsella saa, myös sinua verellään puhdistavaa.” (VK 1938 311:2)

— Hyvää neuvoa. Mutta minkäs sille voi, jos sitä ei voi noudattaa?

— Tuntuu siltä, että sinä et tajua, mitä tämän kehotuksen noudattaminen on. Se ei ole sitä, että sinä alat Kristusta etsiä rukouksiesi ja parannuksiesi kautta. Se on sitä, että sinä vain pysähdyt ja kuuntelet Vapahatajasi ääntä. Tämä ääni on evankeliumin sanassa. Raamattu sanoo: “Usko tulee kuulemisesta.” (Room. 10:17) Usko ei tule itsestään. Ei myöskään paljaalla toivomisella ja

Pyhän Hengen odottamisella. Pyhä Henki antaa uskon evankeliumin sanan kautta. Kuule vain kun Jumala siinä sinulle puhuu, tartu hänen sanoihinsa ja luota niihin, vaikka sydämessäsi et tunne mitään ja oma parannuksesi näyttää kuinka mitätömältä tahansa. Kyllä omantunnon rauha, kyky kilvoitella ja hyvät työt sitten seuraavat, kun ne hevoset vain saavat kulkea kärryjen edellä, toisin sanoen, kun sinä itse lopetat pelastusyrityksesi ja annat Pyhälle Hengelle tilaisuuden tehdä sen työn, johon Hän yksin pystyy.

— Kylläpä tuntuu jo nyt olo paljon kevyemmältä. Onpa oikein kiire päästä kirjojeni ääreen kuuntelemaan.

— Hyvä! Tämä on aivan varmasti oikea tapa valmistautua uutta vuotta varten. Hyvää kuuntelemista, ja sen kautta hyvää ja armorikasta uutta vuotta.

— Kiitos. Hyvää uutta vuotta sinullekin.

R. E.

Ensimmäinen lupaus vaimon siemenestä

Lupauksen tarve

Ensimmäisen kerran Jumala lupasi Vapahtajan ensimmäisten ihmisten, Adamin ja Eevan kuullen. Se oli tarpeellinen ja välttämätön lupaus. Adam ja Eeva olivat uhanneet Jumalan kieltoa ja syöneet kielletystä puusta. Näin he olivat tulleet syntisiksi ja kuoleviksi. Mistä heille voisi tulla apu?

Adam ja Eeva tajusivat tehneensä väärin. Heidän omatuntonsa todisti, että he olivat rikkoneet. Silloin he alkoivat etsiä apua omin neuvoin. Ensiksi he pakenivat Jumalaa ja yrittivät piilotella hänen kasvojensa edestä. Toiseksi he tekivät itselleen vyöverhot peittääkseen häpeänsä. Kolmanneksi he sanoivat, että toiset ovat houkutelleet heitä syntiin. Adam sanoi, että Eeva houkutteli hänet. Eeva sanoi, että käärme valehteli hänelle.

Adam ja Eeva puhuivat siinä mielessä totta, että todellakin Eeva antoi Adamille kielletyn hedelmän syötäväksi ja käärme oli sitä ennen houkuttellut Eevan vääryyteen. Tästä ei kui-

tenkaan ollut mitään apua. Se ei poistanut syntiä, pahaa omaatuntoa eikä kuolemaa. Tarvittiin aivan toinen asia kuin Adam ja Eeva saattoivat tehdä. Tarvittiin Jumalan armo ja syntien sovitus. Sen Jumala lupasi, kun hän kertoi vaimon siemenestä, joka polkee rikki käärmeen pään.

Ennen kuin tutkimme tarkemmin ensimmäistä lupasta, vertaamme Adamia ja Eevaa itseemme. Kun omaatunto soimaa sinua jostain väärästä teosta, mitä teet?

Ensimmäisenä voi tulla mieleen se, että kunpa vain Jumala ei tätä näkisi tai tietäisi. Ihmismieli haluaa työntää ajatuksen Jumalasta pois ja olla niin kuin häntä ei olisikaan. Se on Jumalan pakenemista.

Toiseksi voi mieleen tulla peittää häpeää eli olla niin kuin syntiä ei olisikaan. Ihmisten silmissä se jonkin verran onnistuu, mutta ei Jumalan edessä. Hänelle on kaikki paljastettua.

Kolmanneksi huomio kiintyy toisiin ihmisiin. "Tuo toinenkin teki vää-

rin.” “Kaveri houkutteli.” “Jos en tekisi näin, olisin erilainen kuin toiset.” Nämä lauseet ovat hyvin usein totta. Niissä on kuitenkin yksi ratkaiseva vika. Ne eivät auta mitään, eivät ollenkaan poista syntiä ja sen rangaistusta.

Et siis voi sanoa, että olisit parempi kuin Adam ja Eeva. Et voi ottaa pois yhtään syntiäsi ja auttaa itseäsi sen alta. Niin Adamia, Eevaa kuin sinuakin kuvaa Raamatun sana: “*Jos sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää?*” (Ps. 130:3)

Ensimmäinen lupaus vaimon sie-

menestä osoittaa Jumalan suurta laupeutta, sitä mistä psalmin 130 jatko kertoo: “*Mutta sinun tykönäsi on anteeksiantamus, että sinua peljätäisiin.*” (Ps. 130:4)

Lupauksen sisältö

Jumala antoi Adamille ja Eevalle suuren lupauksen. Jumalan sanat olivat tarkasti ottaen käärmeelle osoitetut, mutta Adam ja Eeva kuulivat ne. Sanat kuuluivat: “*Minä panen vaimon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän.*” (1 Moos. 3:15)

Käärme toi maailmaan synnin ja kuoleman. Jumala lupasi, että kaiken tämän voittajaksi tulee vaimon siemen. On syytä huomata, että Jumala puhuu juuri vaimon siemenestä. Se on poikkeuksellista. Melkein kaikissa Raamatun sukuluetteloidissa kerrotaan, kuka oli kenenkin isä. Aitejä mainitaan paljon harvemmin. Mutta kun on kaikkein tärkeimmästä syntyvästä henkilöstä kysymys, häntä nimitetään juuri vai-

mon siemeneksi. Tämä jo viittaa siihen, että Vapahtaja oli syntynyt neitsyestä.

Lupauksessa sanottiin, että käärmeen siemenen ja vaimon siemenen välillä on vaino. Ne ovat toinen toistensa vihollisia. Ymmärrämme hyvin tämän siinä mielessä, että kaikki synty on vihollisuutta Jeesusta ja hänen valtakuntaansa vastaan. Näin monet vastustivat hänen opetustaan ja viimein hänet naulittiin ristiin.

Kuinka sitten on ymmärrettävä se, että Jeesus, Vapahtaja, taistelee syntiä vastaan ja kuitenkin hän on ihmisten, myös vastustajiensa, Vapahtaja? Hän usein puhui kovia sanoja niille, jotka vastustivat häntä. Hän ei kuitenkaan halunnut näille pahaa, vaan sitä, että he kääntyisivät. Raamattu kertookin monista, jotka ensin vastustivat Jeesusta ja sitten kääntyivät uskomaan häneen.

Lupauksessa sanottiin, että käärme pistää vaimon siementä kantapäähän. Tämä viittaa Jeesuksen kovaan kuolemaan ristin puulla. Hän kärsi valtavat

tuskat maksaessaan sovitushinnan meidän ja koko maailman synneistä.

Käärmeen siemenen ja vaimon siemenen välinen taistelu oli päättyvä siihen, että vaimon siemen polkee rikki käärmeen päin. Jeesus siis oli voittava kaiken synnin vallan ja sen seuraukset. Niinpä tässä ensimmäisessä lupauksessa on luvattu vapaus synneistä ja pahasta omastatunnosta. Vieläpä siinä on luvattu iankaikkinen elämä, sillä synnin ja kuoleman voittaminen tarkoittaa iankaikkista elämää.

Näin ensimmäinen lupaus, jonka Adam ja Eeva kuulivat, lupasi meillekin Vapahtajan, jonka tähden saamme syntimme anteeksi ja pääsemme taivaaseen. Tämä lupaus annettiin sen jälkeen, kun Adam ja Eeva olivat paenneet, yrittäneet itse peittää syntiä ja selitelleet syntiään toisten teoilla. Näin tämä lupaus on valtava kehoitus: älä etsi vääriä keinoja syntiä vastaan, vaan turvaudu siihen Vapahtajaan, jonka Jumala on jo ensimmäisille ihmisille ja niin myös sinulle luvannut.

Lupauksen täyttymys

Lupaus juuri vaimon siemenestä johdattaa ajatukset siihen, että Vapahtaja oli syntyvä neitsyestä. Tämän asian Vanha testamentti lupasi vielä täsmällisemmin tuhansia vuosia ensimmäisen lupauksen jälkeen. Profeetta Jesajan kirjassa on lupaus: *“Herra itse antaa teille merkin: Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel.”* (Jes. 7:14)

Kun Maria tuli raskaaksi ja synnytti Jeesuksen, täyttyi lupaus vaimon siemenen tulemisesta. Tämä oli Marialle ihmeellinen asia. Kun hän sai kuulla siitä, että hän on synnyttävä pojan, hän sanoi: *“Kuinka tämä voi tapahtua, kun minä en miehestä mitään tiedä?”* (Luuk. 1:34) Marian raskautta ihmettelivät myös toiset, sillä eihän hän ollut naimisissa. Kyseessä ei kuitenkaan ollut mikään tavallinen raskaus. Se selvisi Mariallekin, kun hän kuuli enkelin sanat: *“Pyhä Henki tulee sinun päällesi, ja Korkeimman voima*

varjoaa sinut; sentähden myös se pyhä, mikä syntyy, pitää kutsuttaman Jumalan Pojaksi. (Luuk. 1:35)

Se, että Jeesus syntyi neitsyestä, liittyy yhteen sen kanssa, että hän tuli ihmiseksi ilman syntiä. Hän siis ei ole syntinen niin kuin sinä ja minä ja jokainen ihminen on. Juuri siksi, että hän on synnitön, hän on voinut voittaa synnin ja kuoleman vallan.

Lupauksen täyttymiseen liittyy myös Vapahtajan kärsimys ja kuolema meidän edestämme. Hän meni vapaaehtoisesti ristin puulle ja antoi sovitusuhrin koko maailman synneistä. Sen jälkeen hän nousi kuolleista. Siinä kävi ilmi, että hän on Vapahtaja, joka on voittanut synnin ja kuoleman vallan. Näin hän on meille sovelias Vapahtaja. Hän tuli maailmaan vailla syntiä. Hän voitti synnin ja kuoleman vallan ja näin avasi meille tien iankaikkiseen elämään. Usko Jeesukseen omana Vapahtajana vapauttaa synnin rangaisuksesta, antaa autuuden ilon ja vie perille taivaaseen.

Vesä

Luterilainen - Lastenosasto

Talvi 2010

"Matkamiehen mieli palaa määränpäähän, kotihin." SK 491

Pastorin kirje

Jumalan lupauksen varassa uuteen vuoteen

Vuoden vaihtuessa uudeksi joillakin ihmisillä on tapana tehdä lupauksia. Ehkä itsekkin olet tällaisia tehnyt. Voit luvata olla entistä ahkerampi koulussa, siivota huoneesi paremmin, olla vanhemmille tottelevaisempi kuin ennen ja niin edelleen. Moni asia voikin kohentua, jos tällaisia lupauksia pystyt toteuttamaan.

Meidän lupauksemme ovat kuitenkin parhaimmillaankin epävarmoja. Et voi niiden varaan rakentaa elämääsi ja ajatella lujilla ponnistuksillasi saavasi rauhaa sydämelle. Päinvastoin se, että et maallisia lupauksia aina pysty täyttämään, muistuttaa sinua synnistäsi. Omatuntosi ei voi saada rauhaa teoista, vaan tarvitset aivan toisenlaiset lupaukset.

Uuteen vuoteen liittyy myös Jumalan suuria lupauksia. Yksi niistä liittyy uudenvuodenpäivän kirkolliseen aiheeseen, nimittäin Jeesuksen nimeen. Tuosta nimestä Jumala sanoi Joosefille: “Sinun on annettava hänelle nimi Jeesus, sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistänsä.” (Matt. 1:21)

Jumalan lupaus siis tarkoittaa syntien anteeksiantamista. Tämä armo koskee jokaista ihmistä. Sekin, joka ei ole täyttänyt itselleen antamiaan lupauksia, saa omistaa Jumalan armon. Se, jonka tuntoa painaa jokin suuri synti, saa kuulla sanoman siitä, että Jumala lähetti Poikansa maailmaan syntisiä pelastamaan. Jeesuksen ristintyössä ovat kaikki synnit sovitetut.

Vuoden alussa on hyvä painaa mieleen myös Jeesuksen lupaus: “Minä olen teidän kansanne joka päivä maailman loppuun asti.” (Matt. 28:20) Näin sanoo Jeesus, Vapahtajasi. Hänen armonsakaan kantaa sinua tämän vuoden ja koko elämäsi jokaisena päivänä. Hänen turvissaan saat omistaa omantunnon rauhan. Häneltä saat pyytää siunausta ja varjelusta kaikkiin asioihisi kotona, koulussa ja kaikkialla missä olet.

Vietä siis tämä vuotesi Jumalan lupauksen turvissa. Uskossa Jeesukseen olet hänen turvissaan jokaisena päivänäsi ja viimein perit iankaikkisen elämän.

Kimmo Närhi

Voitollinen tilinpäätös

Vuoden vaihtuessa ajattelen menynyttä vuotta. Paljon on siellä asioita, jotka olisi pitänyt tehdä toisin: laiminlyöntejä, erehdyksiä, heikkoo uskoa. En ole ollut ahkera Jeesuksen todistaja ja lähetystyöntekijä. Usein olen vaiennut, kun olisi pitänyt puhua. Tilinpäätös osoittaa, että minulla on vain syntejä annettavana Jeesukselle.

Mitä on tulopuolella? Joka päivä olen saaneet synnit anteeksi. Joka päivä Jeesus on ollut kanssani. Jumala on

varjellut minua joka päivä. Olen saanut ruokaa ja vaatetta enkä ole joutunut kodittomaksi, siis olen saanut joka-päiväisen leivän. Joka päivä Pyhä Henki on lohduttanut minua murheissani ja muistuttanut taivaan kodista.

Tämä on voitollinen tilinpäätös. Jeesuksen veri pyyhkii pois kaikki minun syntini. Jäljelle jäävät vain suuret Jumalan lahjat. Kyllä on hyvä aloittaa uusi vuosi!

Tee sinä samanlainen tilinpäätös!

Siuunattua uutta vuotta 2010 kaikille Vesan lukijoille
toivoo Tuula

Niin tulkaa, käykäämme oikeutta keskenämme, sanoo Herra. Vaikka teidän syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi; vaikka ne ovat purppuranpunaiset, tulevat ne villanvalkoisiksi. Jes.1:18

“Säilytä usko ja hyvä omatunto” (1. Tim. 1:19) ja

“Joka uskoo Jeesukseen, saa synnit anteeksi hänen nimensä kautta.”(Apt. 10:43)

Rikas mies ja Lasarus

Luuk.16:19-24

Rikas mies ei välitä Lasaruksesta

Herra Jeesus kertoi: “Oli rikas mies, joka pukeutui purppuraan ja hienoihin pellavavaatteisiin ja eli joka päivä loisteliaasti.”

Monien ihmisten mielestä tämä olisi kadehdittavaa: “Olipa onnekas ihminen, ei puutetta rahasta, saa käyttää hienoja vaatteita ja saa elää iloista elämää joka päivä! Saa huvitella ja matkustella toisten kanssa, saa pitää komeita juhlia ja herkutella mielin määrin! Mies oli varmaan kuin joku kuuluisa nykyjulkkis, jota kaikki keuhuvat!”

Sitten Jeesus jatkoi: “Mutta eräs köyhä nimeltä Lasarus, makasi hänen ovensa edessä täynnä paiseita. Köyhä Lasarus halusi ravita itseään niillä muruilla, jotka putosivat rikkaan pöydältä. Ja koiratkin tulivat ja nuolivat hänen paiseitansa.”

Sitten Jeesus vielä kertoi järkyttäviä asioita: “Niin tapahtui, että köyhä kuoli ja enkelit veivät hänet Aabrahamin helmaan.” Aabrahamin helma

tarkoittaa tässä taivasta. Tästä ymmärrämme, että Lasarus luotti Jumalaan, joka oli Aabrahamille luvannut, että Kristus syntyy hänen jälkeläisistään, hänen siemenestään, kuten Raamattu sanoo. Olemme juuri jouluna kuulleet Jeesus-lapsesta, joka syntyi Aabrahamin jälkeläisistä. Tämä kerrotaan Luukkaan evankeliumissa, missä on Jeesuksen sukuluettelo. (Luuk. 3:23-38) Jeesus on samalla Jumalan Poika, meidän Vapahtajamme ja syntiemme sovittaja. Lasarus uskoi Jeesukseen ja pääsi Aabrahamin helmaan, Jeesuksen luokse. Lasaruksen nimi tarkoittaa “Jumala auttaa”. Lasarus oli luottanut Jumalan apuun kaikessa hädässään ja kurjuudessaan. Nyt kaikki paha oli mennyt ja hänellä oli iankaikkinen ilo.

Mutta sitten Jeesus kertoi rikkaan miehen vaiheista näin: “Rikaskin kuoli, ja hänet haudattiin. Ja kun hän nosti silmänsä helvetissä, vaivoissa ollessansa, näki hän kaukana Aabrahamin ja Lasaruksen hänen helmassaan. Ja

Lasarus iloitsee taivaassa

hän huusi sanoen: “Isä Abraham, armahda minua ja lähetä Lasarus kastamaan sormensa pää veteen ja jäähdyttämään minun kieltäni, sillä minulla on kova tuska tässä liekissä!”

Rikas mies joutui kadotuksen vaa-
vaan. Hänestä ei Jeesus kerro, että hän
olisi tehnyt suuria, julkisia syntejä
esim. aviorikosta, varkautta tai mur-
haa. Hän ehkä luulikin olevansa kun-
nollinen, hyvä ihminen. Mutta rikka-
alta mieheltä puuttui eräs ratkaisevan
tärkeä asia, hän ei uskonut Jeesuk-
seen, kuten Lasarus. Hän ei rakastanut
Jeesusta eikä lähimmäistäänkään. Hän
ei välittänyt auttaa köyhää, sairasta
Lasarustakaan, vaikka olisi voinut sen
tehdä. Raamattu todistaa: “Joka ei
pidä Herraa rakkaana, se olkoon kirot-
tu.” (1 Kor. 16)

Rikas mies piti elämänsä suurim-

pana ilona sitä, että hänellä itsellään
oli rahaa, omaisuutta ja ystäviä.
Maallisiin asioihin turvautessaan hän
unohti Jumalan. Sellainen ihminen on
kovasydäminen ja itsekes. Luon-
nostamme mekin olemme sellaisia
sekä aikuiset että lapset. Kukaan ei
voi omin voimin pelastaa itseään.

Jumalan sana tuo kuitenkin syn-
tiselle avun. Tämä apu on evanke-
liumin sanassa. Jeesus tuli syntisiä pe-
lastamaan. Hänen verensä puhdistaa
meidät kaikesta synnistä. Näin meillä
on sama apu kuin Lasaruksellakin oli
ja perimme uskossa Jeesukseen ian-
kaikkisen elämän.

EP

MATKALLA UUTEEN VUOTEEN

Oskari katseli kirjahyllylle aseteltuja joulukortteja. Niissä oli monenlaisia kuvia. Yhdessä oli punalakkisia tonttuja laskemassa mäkeä, toisessa punatulkkuja lintulaudalla syömässä ja vielä oli paimenia ja lampaita Jeesus-lasta katsomassa. Nyt Oskaria kiinnosti kuitenkin enemmän korttien toinen puoli. “Äiti, mitä tässä lukee?” Oskari kysyi ja ojensi kortin äidille. Äiti luki kortista: “Iloista joulua ja onnellista uutta vuotta, toivoo Vilmatäti.” Oskari mietti hetken ja kysyi: “Mitä se tarkoittaa?” “Sellainen toivotus on tapana kirjoittaa joulukortteihin”, äiti vastasi. “Joulukortteja lähetetään ystäville. Niissä usein toivotaan, että ystävällä olisi iloinen jouluku. Silloin muistellaan Jeesuksen syntymistä ja sitä, että Jeesus antaa meille kaikki synnit anteeksi. Sehän on kaikkein iloisin asia mitä voi olla.

Ja sitten toivotaan, että ystävällä olisi onnellinen uusi vuosi.” “No mikä se sitten on?” Oskari ihmetteli. Äiti selitti: “Vähän joulun jälkeen vanha vuosi vaihtuu uuteen. Silloin laitetaan seinälle uusi kalenteri, jossa on uusi vuosiluku, yhden isompi kuin aikaisempi. Nyt siinä lukee 2010. Uuden vuoden alussa lähdetään vähän niin kuin matkalle uusiin päiviin. Niitä voi

olla edessä paljon tai vähän. Jokin päivä on iloinen ja jokin surullinenkin. Mutta me voidaan olla joka päivä onnellisia, kun Jeesus on meidän matkakaverina.

Ja mihinkäs me ollaan matkalla?” “Puistoon ja kotiin”, Oskari vastasi kummissaan. “Me ollaan joka päivä matkalla sinne taivaan kotiin”, äiti sanoi ja kysyi vielä: “Mitäs me lauletaan silloin, kun lähdetään autolla puistoon?” Oskari muisti: “Oi Jeesus siunaa matkamme.” Äitiä hymyilytti. “Niin just. Sillä lailla me voidaan pyytää joka päivä.”

Meidän perheen matkalaulu

*“Oi Jeesus, siunaa matkamme
ja kulje aina kanssamme.*

Nyt auta mua muistamaan:

Tänäänkin kaiken sinulta saan.

Aamen.”

Laulun melodia on sama kuin Siionin Kanteleen laulussa 234.

Siunausta uuteen vuoteen, toivoo

Outi-täti

Perheen pienimmille

Maalataan suojelusenkelin kuva

Tarvikkeet:

Värikköä kartonkia tai paksua paperia -maalariinteippiä -sormivärejä tai muita nestemäisiä värejä.

Työskentely:

Suojaa pöytä vahakankaalla. Teippaa kartonki maalariinteipillä reunoihinsa, jotta se pysyy paikallaan. Levitä valkoista väriä kämmeneen. Paina käden kuva kartongille. Siitä tulee enkelin puku. Paina toisella värillä puvun molemmille puolille siivet. Käännä paperi ja maalaa puvun yläpuolelle enkelille pää. Pese kädet tarvittaessa. Maalaa sormella enkelille kädet, hiukset ja silmät. Kun väri on kuivunut, voi enkelille piirtää kynällä suun ja viimeistellä silmät.

Outi löysi alkuperäisen idean kirjasta Luovaa puuhaa - Oivaltavia askarteluideoita, WSOY. Kuvan tekivät Outi ja pojat yhdessä.

Luterilaisen saarnan tehtävä

Temaattinen saarna

Tämä esitys alkaa lyhyellä luterilaisen saarnan selvityksellä. Pääkohotamme tulee kuitenkin olemaan siinä, mitä saarnaopin opettajani, professori Gerhard Aho sanoi saarnan “Eläväksi luurangoksi”, nimittäin hyvin muodostettua teemaa ja saarnan pääkohtia.

Ennen kuin alan puhua teemoista ja saarnojojen pääkohdista, uskon, että meidän on hyvä käsitellä hyvää luterilaista saarnaamista. Siitä näkökulmasta haluaisin tarkemmin katsoa, miksi pääkohdat ovat tärkeitä. Tässä ei ole kyse seminaariluennosta, vaan enemmänkin syvästä toiveesta, että me kaikki voisimme entistä paremmin arvostaa luterilaista saarnausta. Tiedän, että kuulette minun sanovan: “Luterilainen saarnaaminen!” Käytän tätä ilmaisua, koska luterilaiset mielellään kuulevat Jumalan sanaa saarnattuna. Jumalan sana on “elävä ja voimallinen”, ja se vaikuttaa päivittäiseen elämäämme. Termi “luterilainen” ei tarkoita sitä, että pääkohotamme olisi Luther, vaan se, mitä Luther löysi Raamatusta ja opetti saarnatuolista: “Yksin uskosta, yksin armosta, yksin Raamattu.” Lähes 500 vuotta Lutherin elämän jälkeen “usko, armo ja Raamattu” ovat luterilaisen saarnan sydän. Toisin sanoen luterilainen saarna on raamatullista saar-

naa, se on saarna Jumalan armosta, joka vaikuttaa uskon meissä. Luther ei koskaan väsynyt puhumaan Jumalan sanan luovasta voimasta. Lutherin mukaan se, että Jumala vaikuttaa uskon meissä, on suurempi asia kuin se, että hän loi maailman tyhjästä. Siksi uskon, että tämä on meille hieno mahdollisuus saarnan paremmaksi ymmärtämiseksi, mistä sitten seuraa hyvän saarnan syntyminen.

Tiedämme, että luterilainen saarna on raamatullista saarnausta. Se on myös lain ja evankeliumin oikeaa käyttämistä. Muistan, kuinka professori Aho käytti ensimmäisen viikon saarnaopin tunnint siihen, että hän opetti meille Waltherin 25 teesiä laista ja evankeliumista. Hän ei antanut meidän alkaa kirjoittaa saarnoja ennen kuin osasimme kaikki 25 teesiä ulkoa! Lain ja evankeliumin oikea erottaminen, selittäminen ja soveltaminen ovat luterilaisen saarnan ydin. Laki osoittaa meille syntimme ja kyvyttömyytemme täyttää sitä sekä sen, kuinka kertakäikäisen mahdotonta on pelastua lain kautta. Laki valmistaa ja tekee mahdolliseksi näkemään, että evankeliumi, Kristus ja hänen katkera kärsimyksensä ja kuolemansa meidän sijassamme ovat välttämättömiä. Niin, laki

näytti vain meidän syntimme, evankeliumi näyttää meille Vapahtajan. Kun Martti Luther ymmärsi lain ja evankeliumin eron, hänen elämänsä muuttui ja niin myös hänen saarnansa! Luterille Pyhän Raamatun sivut tulivat kuin kehdoksi, jotka kannattelevat Kristusta, joka syntyi meitä pelastamaan. Rakkaat ystävät, toteuttakoon Jumala tämän saman asian meissä sanan saarnan sekä lain ja evankeliumin oikean käytön välityksellä.

Viimeisenä mutta varmasti ei vähäisimpänä asiana, Jumalan sana on aina merkityksellinen. Siksi myös luterilainen saarna on merkityksellistä. Saarnamme eivät tule merkitykselliseksi siksi, että toisimme esiin tuoreimpia uutisia. Ne ovat merkityksellisiä, kun ne tarkoin kuvaavat ihmisen ja Jumalan välistä suhdetta, joka on synnin tähden katkennut mutta jonka Kristus on iankaikkisuutta varten palauttanut. Saarnatuolimme eivät ole henkilökohtaisten mielipiteiden esittämisen paikkoja, sen sijaan ne ovat paikkoja, joissa ristin saarnaa julistetaan ja sovelletaan meille, jotka tarvitsemme Jumalan armoa ja laupeutta.

Käytämme saarnoissamme tavalista kieltä, mikä on hyödyllistä myös sen kannalta, että voimme puhua kirkovuoden eri aiheista. Saarnamme perustuvat tekstiin silloinkin, kun käsittelemme elävän elämän tilanteita. Ja tietysti, Kristus on saarnamme A ja O. Tämä tarkoittaa, että Jeesus ei ole vain yksi monista ongelmiamme ja tarpeidemme ratkaisuista. Hän ei

myöskään ole jokaisen ongelman lopullinen ratkaisu, mutta hän on saarnamme ensisijainen tarkoitus. Julistamme hänen ajatonta ja muuttumatonta armoaan. Julistamme Kristusta, emme vain sanoja Kristuksesta, vaan Kristusta itseään. Tämä tarkoittaa aina ristin saarnaa, nimittäin sitä, että saarnamme sitä, että Jumala sovitti ihmisen itsensä kanssa Jeesuksen ristin kautta. Sovellamme tätä niihin kriiseihin, joita kohtaamme jokapäiväisessä elämässä.

Ajattelemme nyt sitä, mitä juuri kuulumme. Sinun pastorisi tehtävä on julistaa tätä saarnassaan. Luterilainen pastori ymmärtää ja hyväksyy saarnan tarkoituksen, jota yllä olen vain koskettanut. Hän on hyvin tietoinen ongelmista, joiden kanssa sekä hän että seurakuntalaiset taistelevat langenneessa maailmassa, ja langenneesta ihmiskunnasta, jonka synty on turmellut. Mutta saarnaaja on vielä varmempi Jumalan sanasta ja sakramenteista. Hän pyrkii tarttumaan ongelmiin hyvin kirjoitetun saarnan avulla. Monen pastorin osalta tämä alkaa hyvistä pääkohdista.

Saarnaopin professorin Gerhard Aho kirjoitti saarnaamisesta kirjan, jolle hän antoi nimen *Elävä luuranko*. Aho tarkoitti sitä, että saarna ei voi olla epäselvä. Sen sijaan sillä on tietty tarkoitus, ja sen täytyy olla huolellisesti kirjoitettu täyttääkseen tarkoituksensa. Hän opetti, että niin kuin kaikki hyvät puheet, saarnakaan ei vain tapahdu, se on suunniteltu. Hän vertasi sitä raken-

nuksen suunnitelmaan: “Ei kukaan järkevä arkkitehti yrittäisi suunnitella rakennusta tietämättä sen tarkoitusta, sillä hänen laatimansa suunnitelman on sovellettava yhteen tarkoituksen kanssa... Samoin saarnaaja voi järkevästi suunnitella saarnaa vain, kun hänellä on saarnan tarkoitus selvänä mielessään.” (The lively skeleton — thematic approaches and outlines, by Gerhard Aho, Published in 1977, Concordia Pub. House [St. Louis], s. 6.)

“Saarnan rakenteellinen suunnitelma (pääkohdat) on luurankomainen muoto, jonka nojalla saarnaaja voi suunnitella ajatuskulun niin, että koko saarna esitetään johdonmukaisena. Suunnittelu on ajatusten järjestämistä johdonmukaisesti. Kaukana siitä, että tämä tarkoittaisi rajoitusta, muoto ja rakenne vapauttavat julistamaan sanaa selvästi ja houkuttelevasti. Suunnitelma vapauttaa (pastorit) olemaan saarnaajia.” (The lively skeleton — thematic approaches and outlines, by Gerhard Aho, Published in 1977, Concordia Pub. House [St. Louis], s. 6.)

Hyvät pääkohdat hyödyttävät paljon sekä saarnaajaa että kuulijoita. Ensiksi, saarnaajan kannalta, pääkohdat auttavat ajattelun kirkastamisessa. Huono rakenne usein ilmentää sekavaa ajattelua. Tämä tarkoittaa, että saarnaaja ei ole ajatellut ideoitaan läpi; hän ei ole vakavasti ajatellut kuulijoidensa tarpeita, hän ei ole kiinnittänyt suurinta huomiota siihen, kuinka Jumala lääkitsee evankeliumilla. Pääkohdat auttavat siinä, että ajatukset kehittyvät merkityksellisellä tavalla. Kun pastorilla on

hyvät pääkohdat, ajatus etenee määrätystä lähtökohdasta täsmälliseen johtopäätökseen.

Toinen pääkohtien hyvä puoli saarnaajan kannalta on, että ne pitävät hänet raiteillaan. Hänen saarnansa ei vaella sattumanvaraisesti asiasta toiseen. Hyvät pääkohdat varjelevat häntä eksymästä yhtäkkisille ja pitkille sivuraiteille. Pääkohdat pitävät saarnan koossa.

Pääkohtien kolmas hyvä puoli on, että ne auttavat saarnaajaa jaottelamaan saarnansa oikein. Kun kirjoitan saarnan pääkohtia, haluan tehdä selvän, mutta en mekaanisen eron lain ja evankeliumin välillä. Pääkohdat auttavat selittämään kolme yksinkertaista asiaa: lähtökohta, ongelma ja ratkaisu lain ja evankeliumin valossa.

Pääkohdat auttavat saarnaajia huomaamaan alakohtien ja teeman välisen yhteyden puutteen, kirjoittaa professori Aho. Teema ilmoittaa saarnan keskeisen asia. Alakohdat ja tarkemmat jaottelut ovat saarnan luita, tai jälleen professori Aho lainaten, ne ovat “elävä luuranko”. Pääkohdat auttavat pastoria, ei päinvastoin! Pääkohdat auttavat pastoria työskentelemään tehokkaasti. Ilman selvää tavoitetta, suunnitelmaa tai hyvää temaa tunnit voivat kulu hukkaan tarkoituksettomaan ja keskittymättömään ajatteluun. Hyvien pääkohtien löytäminen on kovaa työtä, mutta niillä on mittaamaton arvo siinä, että ne auttavat saarnaajaa valmistamaan hyödyllisen saarnan, joka toteuttaa tarkoituksensa: julistaa

Jumalan sanaa, joka auttaa tarpeisamme, se välittää evankeliumin lohdutuksen. Se tuo kuulijalle oikealla tavalla Jumalan sanan, joka luo, vahvistaa ja pitää yllä uskoamme.

Pääkohdat ovat arvokkaita kuulijoiden kannalta. Ensiksi, pääkohdat selvittävät saarnan sanoman kuulijalle. Jumalan lapset haluavat tietää, missä heidän pastorinsa on ollut, missä hän on ja mihin hän etenee saarnatessaan Sanaa. Pääkohdat tekevät, sanoo Aho, saarnan järkeväksi niin, että kuulijat voivat nähdä, kuinka ajatukset liittyvät toisiinsa. Tästä syystä monet pastorit ilmoittavat teemansa ja myös viittaavat siihen saarnan kuluessa.

Toinen hyvä puoli kuulijan kannalta on, että pääkohdat auttavat häntä säilyttämään mielenkiinnon. Ihmiset usein menettävät mielenkiintonsa saarnaakohtaan, joka on tarkoitukseton tai jossa ei ole suuntaa. Saarnan hyvät pääkohdat säilyttävät kuulijan mielenkiinnon varmistuen hänet ajatuksen edistymisestä. Toisin sanoen ihmiset haluavat tietää, että saarnalla on suunta, jota kohti se etenee.

Viimeinen mutta ei vähäisin asia on, että pääkohdat, jotka palvelevat elävänä luurankona, auttavat ihmisiä muistamaan kuulemansa. Jotkut pastorit, itsekin olen varmasti tehnyt niin, esittävät pääkohdat lyhyesti jumalanpalvelusesitteessä. Amerikassa ja Englannissa käytetään esitteitä, joissa ilmoitetaan pyhästä ehtoollisesta, virsistä ja jumalanpalveluksen järjestyksestä. Siinä kohtaa, jossa mainitaan

saarna, minulla on tapana ilmoittaa teema ja teksti sekä kaksi tai kolme pääkohtaa. Pääkohdat virkistävät muistia niin, että voimme muistaa kuulemamme. Pääasia on, että saarnaajan saarnassa on elävä luuranko. Kun katsoimme ihmisiä, emme näe luurankoja kävelemässä ympäriinsä. Olemme hämmästyneitä, jos joku on luiseva ja näyttää anorektikolta. Emme tule kuulemaan vain pääkohtien luetteloa, vaan pääkohdat merkitsevät, että saarnalla on elintärkeä rakenne, samoin kuin luut ja luuranko ovat välttämättömiä ruumiillemme.

Nyt haluaisin kääntää huomiomme, jotta voimme määritellä saarnan teemaa, joka palvelee saarnan ”selkärangan”. Teema, tietenkin, on saarnan keskeinen asia. Hyvää teemaa on vaikea unohtaa. Se antaa sävyn koko saarnalle. Hyvin koulutettu luterilainen pastori etsii teeman, joka on uskollinen tekstille. Teema kunnioittaa Jumalan sanaa. Tämän sunnuntain teksti on Matt. 22:1-14. Raamattu antaa joitakin oikein hyviä teemoja, kuten:

*Jumalan armollinen kutsu
Sinut on kutsuttu!
Tulkaa häihin
Suuri häijuhla*

Nykypäivänä on tietenkin monia saarnaajia, jotka muuttavat saarnan viihteeksi. Katsoin Matt. 22:a varten yhtä saarnan teemaa, joka kuului: ”Jeesuksen muotiohjeita”. Tämä on uutuutta, ja tarkoittaa yritystä olla nokkela.

Kun katsomme tekstiä tarkemmin, huomaamme, että ilman häävaatteita ollut mies ei kunnioittanut Jumalaa vaan halveksi häntä. Kysymys ei ollut typeristä Jeesuksen antamista “muotiohjeista”. Minä vain säpsähän, kun ajattelen, millainen saaman muu osa voisi olla.

Lukemalla tekstin huolellisesti voi löytää useita teemoja, jotka selittävät tämän hienon vertauksen yksinkertaisin sanoin. Teksti kertoo, että Jumalan valtakuntaa voidaan verrata kuninkaaseen, joka järjesti häät pojalleen. Hän valmisteli tarkkaan suunniteltua hääjuhlaa poikansa kunniaksi. Neljännessä jakeessa sanotaan: “Kaikki on valmista”. Muuten, “Kaikki on valmista”, olisi hyvä teema. Teksti jatkuu kertoen, kuinka kuningas kutsui monia henkilökohtaisesti. Hän jopa lähetti palvelijoitaan viemään armollista sanoamaansa. Surullista kyllä, monet hylkäsivät kuninkaan kutsun. Hän kuitenkin halusi niin päättäväisesti tuoda ihmisiä juhliinsa, täyttämään valtakuntansa, niin kuin Jumalan todellinen ja armollinen tahto on, että kutsu vietiin niin monelle ihmiselle kuin vain mahdollista. Rakkaat ystävät, tässä me näemme Jumalan todellisen sydämen, hänen halunsa täyttää taivas, hänen valtakuntansa. Hänen kutsunsa kuuluu kaikille.

Rakkaat ystävät, ajatellessani tätä tekstiä muistan, mitä Luther saarnasi tästä kuninkaasta ja hänen kutsustaan. Kuulkaa Lutherin sanoja: “Tämä kuningas eroaa muista kuninkaista. Hän on “sinun” kuninkaasi, joka sinulle luovattiin, jonka oma olet... Hän vapaut-

taa sinun kaikesta, mikä on tähän asti raskauttanut, murehduttanut ja pitänyt sinut vangittuna. Tämä on lohduttava sana uskoville sydämille, sillä ilman Kristusta ihminen on raivoavien tyrannien alainen, jotka eivät ole kuninkaita vaan murhaajia, joiden käsissä hän kärsii suuren onnettomuuden ja kuoleman. Mutta missä sydän ottaa vastaan Kuninkaan lujassa uskossa, se on varma eikä pelkää syntiä, kuolemaa, helvettiä eikä muuta pahaa; sillä se tietää hyvin eikä ollenkaan epäile, että tämä Kuningas on elämän ja kuoleman, synnin ja armon, helvetin ja taivaan Herra, ja että kaikki on hänen käsissään.” **RAKKAAT YSTÄVÄT!!!** Olen vain raaputtanut tekstin sanoman pintaa ja lohdutusta, jonka se tuo!

Vielä yksi havainto tästä tekstistä: kuningas tavan mukaan antoi kaikille vieraille häävaatteet. Yksi henkilö saapui omissa vaatteissaan. Hän ilmeisesti halusi nauttia juhlan ihanuudesta, mutta tuli valmistautumattomana. Hän oli tiennyt vaatimukset, hänellä oli ollut mahdollisuus pukeutua oikeanlaisiin vaatteisiin, mutta hän ei ollut tehnyt niin. Niin, pitämättä tässä ja nyt saarna, me tiedämme, kuinka tämä teksti osoittaa, että meidän tulee olla puetut Jumalan vanhurskauteen, siihen, joka tulee hänen Pojaltaan. Yksin tämä vanhurskaus kelpaa Jumalan edessä. Raamattu puhuu “pelastuksen vaatteista” (Jes. 61:10), “valkeista vaatteista” (Ilm. 7:9) ja “vanhurskauden viitasta” (Jes. 61:10). Tässä näemme, kuinka luotettava Jumala on sanoessaan:

“Kaikki on valmista”. Hänen valtakuntansa on kaikkia varten, vaikka monet hylkäävät sen. Hän vaattettaa meidät täydellisellä pelastuksella, vaatteilla, jotka ovat meille tarjolla kuninkaan armollisen teon seurauksensa. Jumala on armollinen ja haluaa meidän pukeutuvan vanhurskauteen, joka on niin täydellinen. Kuka ikinä haluaisi tulla Jumalan eteen omiin tekoihinsa puetuna tai vaatettuna lain teoilla, joita hän ei ole voinut täyttää? Luther vertaa hääpukua sydämen uuteen valoon, joka on syttynyt siitä tiedosta, että sulhanen on armollinen. Hän hertaa sitä myös hänen hääjuhlaansa, joka toteutuu uskossa, jolla sydän on uudistettu ja puhdistettu.

Niinpä, kun olen huolellisesti tutkinut ja rukoillen miettinyt tätä tekstiä, ehdottaisin seuraavaa teemaa ja kahta alaotsikkoa, jotka tukevat teeman merkitystä:

Tule kuninkaan hääjuhlaan

1.Hän lähettää meille kutsun

2.Hän tekee meidät arvollisiksi olemaan läsnä

Uskon, että teksti antaa tällaisen “elävän luurangon”, pääkohdat, jotka pitävät saarnan koossa. Teema ja alaotsikot löytyvät tekstistä. Ne varmasti tulevat selviksi, kun saarnaaja tutkii tekstin, sen lähtökohdan, tekstin esittämän ongelman, nimittäin epäuskon ja Jumalan armon hylkäämisen. Teksti esittää ratkaisuksi Jumalan armon ja kuninkaan kutsun. Tässä saarnaaja voi

puhua ihmisistä, joita Jumala tänään käyttää palvelijoinaan kutsuessaan ihmisiä juhlaan, nauttimaan elämästä Jumalan valtakunnassa. Se muistuttaa meitä, että me kuulumme Jumalalle. Tekstistä näemme Lutherin tavoin selvästi Jumalan armon, laupeuden ja hänen rakkautensa kaikkia kohtaan, vaikka monet hylkäävät sen.

Ja kukapa luterilainen voisi kuulla vertauksen kuninkaan suurista juhlista ajattelematta Herran Pyhää Ehtoollista. Sillä tässä kuninkaallisessa juhlassa hän antaa meille samat siunaukset, syntien anteeksiantamuksen, elämän ja pelastuksen. Olemme arvolliset ottamaan vastaan sellaiset asiat ainoastaan uskon kautta ja erityisesti uskossa Kristuksen lupaukseen “tämä on minun ruumiini, tämä on minun vereni ... sinun edestäsi annettu ja vuodatettu syntiesi anteeksiantamukseksi.”

Herran Pyhän Ehtoollisen juhla on myös esimakua tulevasta juhlasta. Eikä voi olla sattumaa, että Ilmestyskirja kuvaa tulevan valtakunnan hääjuhlaa, Karitsan, Jeesuksen Kristuksen, ja hänen morsiamensa, kirkon, suurena yhdistymisenä. Kun kokoonnumme hänen pöytänsä taällä, kokoonnumme kaikkialla ja kaikkina aikoina elävien Jumalan ihmisten kanssa, niidenkin, jotka ovat kokoontuneet hänen luokseen... liitymme suureen juhlapöytään ja saamme Kristuksen runsaat antimet. Mikä voisi olla parempaa?

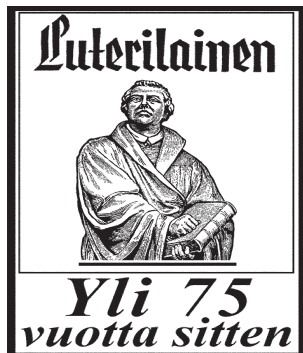
Rev. Edward Brockwell teologi-
päivänä 24.10.2009

Alkusana

Kristityn tunnusmerkeistä

Kuten tosikristillinen kirkko eli pyhä yhteinen seurakunta maan päällä on näkymätön juuri sentähden, että oikea usko Kristukseen, joka liittää ihmisen Jumalan valtakuntaan on ihmisilmältä salattu (”sisällisesti teissä”, Lk. 17:21), niin on luonnollisesti myös jokainen kristillisen kirkon eli pyhän yhteisen seurakunnan jäsen tähän jäsenyyteensä nähden näkymätön. Tosin voi ja tulee kristityn itse olla varma uskostaan ja iankaikkisen elämän toivosta, sillä uskovainen ihminen tietää, kehen ja mitä hän uskoo. Mutta aina, kun on puhe jostakin toisesta kuin meistä itsestämme, voimme me vain ulkonaisesti havaittavista merkeistä pitää jotakin toista ihmistä kristittynä. Samoin, jos haluamme, niin tulee meillä olla tarjottavana ulkonaisesti havaittavia kristityn merkkejä, joitten mukaan meidät voidaan tuntea kristityiksi. Niin myös pidämme ihmisiä uskottomina sikäli kuin heillä on epäuskon merkkejä.

Sydämessään on tosi kristitty sellainen, joka Jumalan edessä tunnustaa olevansa kadotuksen ansainnut syntinen mutta joka myös sydämessään uskoo, että Jumala Kristuksen ansion tähden on hänelle armollinen ja antaa kaikki hänen syntinsä anteeksi. Uskoontuleminen on tapaus, joka vaikuttaa sydämessä käänteeseen entiseen tilaan nähden. Ennen – epäuskontilassa oli toista kuin nyt – uskontilassa. Ennen oli vain lihasta syntynyt – nyt on uudes-

Luterilainen tammikuu 1928

taansyntynyt, syntynyt Jumalasta. “Muistakaa sentähden, että ennen te, lihaanne nähden pakanat, - olitte *ilman Kristusta*, vailla Israelin kansalaisoikeutta ja osattomia lupauksen liitoista, *ilman toivoa ja Jumalaa maailmassa*, mutta nyt, kun olette Kristuksessa Jeesuksessa, *olette te*, jotka ennen olitte kaukana, *päässeet lähelle Kristuksen veressä*” (Ef. 2:12-13). Ja apostoli Pietari kirjoittaa kristityistä: “Mutta te olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä kansa, omaisuuskansa, julistaaksenne sen täydellisyyksiä, joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valoosaan, te, jotka ennen ’ette olleet mikään kansa’, mutta nyt olette ’Jumalan kansa’, jotka ennen ’ette olleet armahdetut’, mutta nyt ’olette armahdetut’” (1 Piet. 2:9-10). Tätä saattaa jokainen kristitty itsessään havaita. Ennen hän omantuntonsa syytösten edessä oli rauhaton tai koetti vaimentaa omantunnon ääntä välinpitämättömyydellä, nyt hänellä on synteinanteeksiantamuksen rauha ja lohdutus sydämessään. Itse usko on Pyhän Hengen todistus armontilasta, ku-

ten Johannes kirjoittaa: “Joka uskoo Poikaan, hänellä on todistus itsessään” (1 Joh. 5:10). – Ennen hän ei pitänyt syntiä niin vaarallisena, nyt on hänellä oikea synnintunto ja vakaa halu kaikkea syntiä vastaan. Ennen hän saattoi olla uskonnollismielinen vain silloin tällöin, esim. sunnuntaisin jonkun aikaa, nyt hän on, elää ja liikkuu Jumalassa – valvoi tai nukkui. Ennen hän suunnitteli kaikkea oman mielensä mukaan, nyt hän tarkastaa kaikkea Jumalan sanan mukaan. Näitä merkkejä kristitty voi huomata itsessään ja voi niitä ilmetä muidenkin havaintopiiriin.

Erikoisesti tunnetaan oikeat kristityt siitä, että he tarkasti *pysyvät kuuliaisina Jumalan sanan puhtaalle opille* – kaikissa opinkohdissa ja samoin *harastavat Jumalan tahtomaa pyhää vaellusta*.

Tämä kuuliaisuus Jumalan sanan puhtaalle opille ilmenee siinä, että kristityt ahkerasti ja jatkuvasti sitä kuulevat, oppivat ja lukevat ja että he kavahtavat ja pakenevat kaikkea väärää ja harhaanjohtavaa oppia. Tietoiset

vakaat kristityt ovat uskollisia paikallisseurakunnan jäseniä, jotka eivät laiminlyö seurakunnan tilaisuuksia, vaan niitä haluavat ja niissä lapsenmielisesti kuulevat opetusta. Ennen – epäuskontilassa ei ihmisellä ole tätä halua, mutta nyt uskovaisena hän sitä haluaa nälkäisenä ja janoisena. Ennen hän oli joko välinpitämätön siitä, mihin seurakuntaan kuului, tai sitten hän kuului vain johonkin seurakuntaan tarkemmin välittämättä siitä, minkälaiseen, nyt hän haluten pysyä Kristusta kuulemassa ja seuraamassa hakee itselleen, liittyy ja kuuluu vain sellaiseen seurakuntaan, jossa Jumalan sana puhtaasti saarnataan ja sakramentit oikein hoidetaan. Ennen hän tilapäisesti ja vastahakoisesti uhrasi jotakin Jumalan valtakunnan työn hyväksi, nyt hän sydämenhalusta osaltaan huolehtii tämän työn tukemisesta, onhan kyseessä sekä oman sielun että muitten sielujen oikea hoitaminen.

A.A.U.
jatkuu...

Kristus – maailman valkeus

Joh. 8:12: *“Jeesus sanoi: ’Minä olen maailman valkeus; joka minua seuraa, se ei pimeydessä vaella, vaan hänellä on oleva elämän valkeus’.”* (Loppiaisen toisen vuosikerran evankeliumi)

Valo on jokapäiväisen elämän kannalta tärkeä asia. Tähän vuodenaikaan, kun vuosi juuri on vaihtunut, kiinnitämme huomiota valoon kahdellakin tavalla. Ensiksi joulun valot ovat enimmäkseen sammuneet ja pian niistä viimeisetkin sammuvat. Näin valo vähenee. Toiseksi joka päivä voimme huomata auringon nousevan hieman aiemmin ja laskevan hieman myöhemmin kuin edellisellä päivällä. Näin valon määrä kasvaa ja olemme menossa kohti kevättä.

Kun Vapahtaja tuli maailmaan, hän toi valon. Uskossa häneen sinulla on elämän valo, toivo maailman pimeyden keskellä ja vieläpä varma toivo pääsystä iankaikkiseen elämään.

Kristus on koko luomakunnan valo

Vapahtaja sanoi, että hänen omillaan on elämän valkeus. Mihin hän voi perustaa näin suuren lupauksen? Ensiksi siihen, että hän itse on koko luomakunnan valo. Raamattu sanoo hänestä seuraavat asiat: Jumala on luonut maailman Pojan kautta, Poika on Isän kirkkauden säteily ja hän kantaa kaiken voimansa sanalla. (ks. Hepr. 1:2,3)

Kaikki maallinen valo, jota voit nähdä, perustuu Jumalan luomistyöhön. Tämän hän on tehnyt Pojan kautta. Tämän luomistyön tähden aurinko nousee ja päivä pitenee. Kaikki maallinen elämä perustuu luomiseen, ja se pysyy voimassa Kristuksessa.

Kristuksessa on myös kaikki hengellinen valo. Isä on puhunut hänen kauttaan meille. Jumalan Poika tuli hengelliseksi valoksi

maailman pimeyteen. Hänessä ja vain hänessä on tie auki Jumalan lapseuteen ja iankaikkiseen elämään.

Kristuksen valo eroaa maailman pimeydestä

Vapahtajan valo loistaa pimeydessä. Näin apostoli Johannes lausui hänen maailmaan tulemisestaan: *“Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus. Ja valkeus loistaa pimeydessä, ja pimeys ei sitä käsittänyt.”* (Joh. 1:4,5) Tekstissämme Vapahtaja sanoo, että häntä seuraava ei vaella pimeydessä, nimittäin epäuskoisen maailman pimeydessä. On siis suuri vastakohta todellisen valon ja tämän maailman opetusten välillä.

Tänä päivänä ihmiset etsivät valoa elämäänsä monenlaisilla tavoilla. Jotkut haluavat tietää tulevaisuutta ja yrittävät selvittää sitä ennustamalla. Toiset etsivät sieluunsa rauhaa mietiskelemällä. Vapahtajan maanpäällisen elämän aikana oli fariseuksia, jotka noudattivat laatimiaan sääntöjä siinä toivossa, että niiden avulla perisivät autuuden.

Mitä on sanottava tuollaisesta rauhan etsimisestä? Siinä ihminen etsii itsestään rauhaa. Hän pyrkii omin voimin saamaan aikaan valoa ja turvaa. Tämä on toivotonta. Ei sinussa itsessäsi tai kenesäkään muussa ihmisessä ole sellaista valoa, ei ainoatakaan sä-

dettä, jonka varaan voisit elämäsi rakentaa.

Kaikki ihmistekoinen usko ja omat ponnistukset ovat kerta kaikkiaan pimeyttä. Sillä tiellä et rauhaa saa. Kristuksen omana oleminen on vastakohta kaikelle inhimilliselle ponnistelulle.

Kristuksen valo loistaa evankeliumin sanassa

Elämän valkeus on sillä, joka turvautuu evankeliumin lupaukseen Kristuksesta. Tämä lupaus on välttämätön. Omat ponnistuksesi ja päätöksesi eivät kestä. Vuoden alussa monet tekevät uuden vuoden lupauksia. Monet näistä lupauksista pottävät, joitakin ehkä voidaan pitää jonkin aikaa. Tällaisten maallisten lupauksien rikkoutuminen muistuttaa vähäisellä tavalla siitä tosiasista, että Jumalan edessä et voi kestää tekojesi varassa. Hänen lakinsa osoittaa sinut kokonaan syntiseksi niin, ettei sinulla ole mitään mahdollisuutta pelastaa itseäsi.

Kristuksen valo loistaa siinä sanassa, joka kertoo, että Jumalan Poika tuli maailmaan syntisiä pelastamaan. Apostoli Paavali kirjoitti: *“Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan.”* (1 Tim. 1:15)

Keitä nämä syntiset ovat, joita Kristuksen armotyö koskee? Vapahtaja tuli jokaisen ihmisen sijaiseksi. Kun hän otti ihmislunnon,

ei hän jättänyt yhtäkään ottamatta huomioon. Kun siis uskot Jeesukseen omana Vapahtajanasi, on sinulla hänen armonsa ja kuulut niihin, jotka vaeltavat Jumalan lapsina Vapahtajan valossa.

Vapahtajan oma kulkee turvattuna iankaikkiseen elämään

Jumalan lapsi tahtoo kulkea Jumalan käskyjen tiellä. Hän ei tee sellaisia lupauksia, joiden avulla hän kuvittelisi voivansa kelvata Jumalalle. Sen sijaan Jumalan lapsi antaa kunnian Jumalan käskyille ja pyytää päivittäin Vapahtajalta voimaa välttää maailman houkutuksia ja elää hänen kunniakseen. Kun näin teet, näet joka päivä tarpeen pyytää Jumalalta Isä meidän –rukouksen sanoin: “Anna meille meidän syntimme anteeksi.” Tämän pyynnön Jumala on jo Kristuksen armotyössä täyttänyt niin, että siinä ovat kaikki synnit maksetut. Hän myös täyttää pyyntösi päivittäin siinä mielessä, että evankeliumin sana lupaa ja omistaa sinulle syntien anteeksiantamisen.

Näin kuljet turvattuna Jumalan lapsena hänen armonsa varassa kohti iankaikkista autuutta. Omanasi on se Kristuksen valo, joka lupaa hänen laupeutensa ja antaa rauhan. Päämääränäsi on Jumalan kirkkaus autuudessa niin, että siellä saat nähdä kasvoista kasvoihin Vapahtajasi, johon maallisen elämäsi aikana luotat.

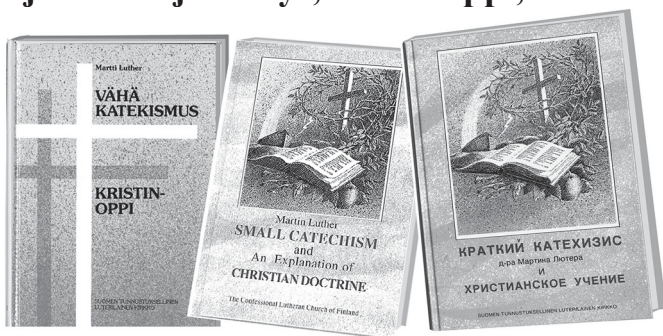
Kimmo Närhi

"Rauha teille" SAARNAKIRJA

Kirjan jokaisen osan ovh 15,-
Markku Säreälän neliosainen saarnakirja on nyt valmis. Hänen runsas pari vuotta kestänyt kirjoitus- ja kokoamistyönsä on nyt tullut päätökseen. Kirjat voi hankkia kirjakauppojen tai seurakunnan kirjamyynnin kautta. Kaikki kirjat ovat myös verkkokirjoina ilmaiseksi luettavina osoitteessa: www.luterilainen.com. Sieltä voi tilata kirjat myös postilähetystenä.

VÄHÄ KATEKISMUS ja sen laaja selitys, Kristinoppi, 295 sivua

Lutherin Vähä katekismus ja siihen liittyvä Kristinoppi on tärkeä perusteos tunnustuksellisesta luterilaisesta opista kiinnostuneille. Se antaa kattavan esityksen siitä, mitä uskomme Raamatun mukaan. Se paitsi vastaa moniin ihmisillä mahdollisesti olleisiin kysymyksiin, se vastaa myös sellaisiin kysymyksiin, joita ihmiset eivät osaa tehdä ja jotka kuitenkin ovat heille tärkeitä.

Kirja on julkaistu eri kielisinä. Kirjan hinta on 10 euroa kielestä riippumatta.

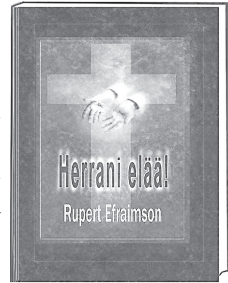
Sovituksen

Sana ovh 20,-
Rupert Efraimsonin
saarnat ja hartaudet
on julkaistu v. 1959 –
2004 Luterilainen
-lehdessä.

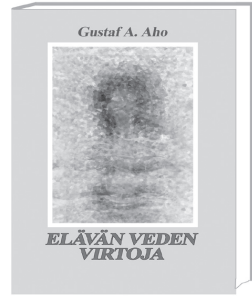
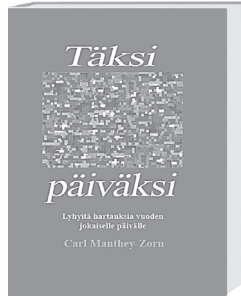
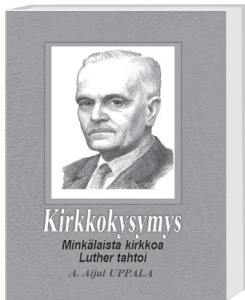
Efraimsonin puheissa
ja teksteissä kuuluu
selkeä, rohkaiseva ja
uskoa vahvistava Jumalan sanan ope-
tus, jolle on tunnusomaista luottamus
Jumalan armoon Vapahtajassa Jeesuk-
sessa, armahdetun ilo, halu kertoa
Vapahtajasta toisillekin “ettei keltään
saisi peittyä, miks’ Karitsa on kuollut
ristillä”.

Herrani elää!

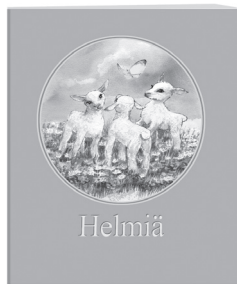
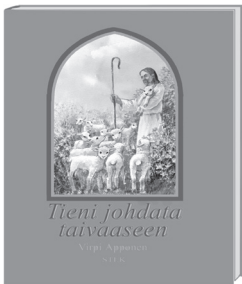
ovh 20,-
Rupert Efraim-
sonin lyhyem-
mistä hartaus-,
opetuskirjoituk-
sista sekä runoista
julkaistu kirja,
Herrani elää!

Toivomme, että nämä kirjat voisi saat-
taa etsiviä uskoon ja vahvistaa kris-
tityitä Jumalan sanan tuntemisessa ja
armon ilossa Vapahtajassamme Jeesuk-
sessa. Kristus on totisesti ylösnoussut
ja Hän on uskonut meille sovituksen
sanan.

A. Aijal Uppala: **Kirkkokysymys** (Kirkko-opilliset teokset pääosin 1930-luvulta
ja aiheeseen liittyvät myöhemmät kirjoitukset) ovh 20 e
C. M-Zorn: **Täksi päiväksi** (hartauskirja) ovh 20 e
Gustaf A. Aho: **Elävän veden virtoja** (saarnakirja) ovh 20 e.

Virpi Apponen: **Tieni johdata taivaaseen** (uusintapainos) ovh 8 e, Eeva Voima ja
Outi Lappalainen: **Helmiä** (erityisesti lapsille) ovh 4 e ja **Kristinoppi ruotsiksi**
ovh 10 e.

“Meidän pakanain evankeliumi”

Raamattutuntisarja Roomalaiskirjeestä

Aloitamme uuden raamattutuntisarjan.

Aiheena on apostoli Paavalin
Roomalaiskirje.

Raamattutunnit ovat

kansantajuisia, vaikka ne sisältönsä
puolesta perustuvat kuulun professori
Georg Stöckhardtin Roomalaiskirjeen
selitykseen. Stöckhardt syntyi vuonna
1842 Saksissa Chemnitzin kaupungissa.

Vainon tähden hän muutti Yhdysvaltoihin
1878 ja hänestä tuli St. Louisin

Teologisen Korkeakoulun eksegetiikan

professori vuonna 1887. Hän kuoli vuonna 1913.

Raamattutunnit pidetään Helsingin Tunnustuksellisen
Luterilaisen Seurakunnan kappelissa Fabianinkatu 13 A 1.

Ensimmäisen tunnin pitää **Markku Särelä**

torstaina 14.1.2009 klo 18.

Sarja jatkuu siitä eteenpäin torstaisin klo 18, ja tunneista
huolehtivat teologian ylioppilaat Mika Bergman ja Vesa
Hautala. Kaikki kiinnostuneet ovat tervetulleita. Käytämme
vuoden 1938 raamatunkäännöstä.

Sivutuotteena toivomme saavamme teologeja varten Stöckhardtin
saksankielisen Roomalaiskirjeen kommentaarin suomennoksen.

Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko

Seurakuntien toimintaa

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1: *Jumalanpalvelukset* sunnuntaisin klo 11. (HPE) 3.1., 14.2., 21.3., 25.4. ja 30.5. *Pyhäkoulu* su 10.1., 24.1., 7.2., 21.2. 7.3. ja 21.3. klo 10.15-10.45. *Raamattutunnit* roomalais-kirjeestä torstaisin klo 18, alk. 14.1. (ei 11.3.). *Teologipäivä* la 27.2

Turku, Vähä-Hämeenkatu 12: *Jumalanpalvelukset* su 14.2. ja 11.4. (HPE) klo 18. *Helatorstain juhla* to 13.5. alkaen jumalanpalveluksella klo 11.

Lahti, Rajakatu 7: *Jumalanpalvelukset* sunnuntaisin klo 10. 7.2., 7.3., 4.4., 9.5. *Kiirastorstain ehtoollisenvietto* to 1.4. klo 17. *Pääsiäisjuhla* su 4.4. alkaen klo 10. *Seurakuntailtapäivä* ke 13.1. Tammisselä. *Kristinopin peruskohtia* to 28.1., 11.2., 18.3., 22.4. ja 27.5. klo 17. *Pyhäkoulu* torstaisin klo 17 alkaen 7.1. (ei 25.2. ja 11.3.). *Lasten iltpäivä* la 13.2. klo 14

Kuusankoski, Kettumäentie 2: *Jumalanpalvelus* su 17.1., 7.2. (HPE) ja 7.3. La 24.4. (HPE). Su 23.5. (HPE) *Raamattutunti* ke 24.3. Kaikki tilaisuudet klo 14.

Tampere, Hämeenpuisto 29 A. *Jumalanpalvelukset* su 17.1., 31.1. (HPE), 14.2., 28.2. (HPE), 28.3. (HPE), 2.4. ja 18.4. klo 14.30.

Hämeenlinna, Saaristenkatu 22: *Jumalanpalvelus* su 24.1. (HPE), 21.2., 18.4. (HPE) ja 9.5. (HPE) klo 14.

Pori, Gallen-Kallelankatu 12: *Jumalanpalvelus* la 23.1. (HPE) Gallen-Kallelankatu 12 klo 15.30, su 28.2. klo 10 (HPE), su 11.4. klo 10 (HPE).

Kokkola: *Jumalanpalvelus (HPE)* to 21.1., 18.2., 15.4. ja 20.5. klo 18.

Vaasa: *Jumalanpalvelus (HPE)* pe 22.1., 19.2., 9.4. ja 21.5. klo 19.

Kontiolahti/Pyhäselkä/Liperi: *Jumalanpalvelus (HPE)* ke 20.1., 17.2., 14.4. ja 19.5. klo 18.

Koskenpää: *Jumalanpalvelus (HPE)* pe 29.1. (HPE), 26.2. ja 30.4. klo 13 Tiensivussa.

Kyyjärvi: *Jumalanpalvelus* la 30.1. (HPE) ja 27.3. (HPE) klo 13.

Jyväskylä: *Jumalanpalvelus* la 16.1. (Brockwelleilla, Tyypäläntie 8 C 19), 30.1. (HPE), 20.2. Rantasella (Kivääritehtaankatu 12 A 26) ja 6.3. (Brockwelleilla).

Haapamäki: *Jumalanpalvelus* pe 26.3. klo 13.

Hankasalmi: *Jumalanpalvelus* la 27.3. klo 18 (HPE).

Tyrnävä: *Jumalanpalvelus* pe 16.4. klo 15.30 (HPE).

Rovaniemi: *Jumalanpalvelus* la 17.4. klo 10 (HPE).

Leirejä Oriveden Siitamajalla:

Talvileiri 11. - 14.3.

Nuorten päivät ja esirippikoulu 14.-16.5.

Lasten raamattuleiri 15.-20.6.

Rippikoulu 13.-26.6. Konfirmaatio 26.6. klo 11.

Aikuisten raamattuleiri 6.-11.7.

Radio YLE 1:

Iltahartaus ti 23.2. 2010 klo 18.50,
pastori Kimmo Närhi

Yhteystiedot:

Pastori Kimmo Närhi,
Rajakatu 7, 15100 Lahti,
puh. 03-7823097, 040-7567659,
Sähköposti:
kimmo.narhi@luterilainen.com
STLK:n verkkosivut:

www.luterilainen.com

Sisällys:

Hyvän vaimon ominaisuuksia, Martti Luther.....	2
Jumalan valtakunta pysyy, KN.....	3
Kristillinen mieli, MS.....	5
Et voi tehdä Jumalan lupauksia tyhjiksi, RE	9
Ensimmäinen lupaus vaimon siemenestä, KN.....	12
Luterilainen Lastenosasto, TM.....	17
Luterilaisen saarnan tehtävä, EB.....	25
Kristityn tunnusmerkeistä, A.A.U.....	31
Kristus – maailman valkeus, KN.....	33
Ilmoituksia ja toimintatietoja.....	36

Kansi: Itämaan tietäjät kunnioittamassa Jeesus-lastaa, Kimmo Pälikkö

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: 570002-240523. Helsinki: 127030-18973.

Luterilainen -lehti : 800017-303309

Kirkkokunta: 1) 220518-21559. Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 70302, ulkolähetys 75006, opintorahasto 75103, lahjoitukset Luterilaiselle 54108. **2)** Tilit/ kirjamyynti 800018-1477085.

Luterilainen-lehti ilmestyy kerran kuussa, kolme kaksoisnumeroa.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.

Tilauhinta 2010: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e

Toimitus: Päätoimittaja: Kimmo Närhi, Rajak. 7, 15100 Lahti, puh. 03 -7823097, 040-756 7659, fax 03-734 2484.

Sähköposti: kimmo.narhi@luterilainen.com

Avustaja: Tuula Matikainen (Vesa), Kimmo Pälikkö (taitto, kuvitus)

Tilaukset, maksut, osoitteenmuutokset yms. os.:

Luterilainen c/o Leena Sarelä, Ullanmäentie 11 A 11, 02750 Espoo,

Sähköposti: leena.sarela@luukku.com

Luterilainen-lehden pankkitilin numero: 800017-303309.

Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com

Hinta 2,50 euroa

Oriveden Sanomalehti Oy